

In memoriam

Netikėtai, per greitai, ryškiai per greitai, skausmingai priėmėme žinią apie istorijos mokytojos Daivos netektį. Žinia, kad sirgo, kad turėjo vilčių pasveikti, įveikti tą nenugalimą mūsų amžiaus ligą, ramiai bendravo su mumis, kolegomis, mokiniais, tikėjo pozityvumo jėga ir pagava, dažnai, labai dažnai šypsojosi...

Daiva buvo ne tik savo dalyko profesionalė, bet ir ypatingai šviesus, atkaklus bei pozityvus žmogus. Mokytoja yra dirbusi archyvuose, prisilietusi prie senųjų rankraščių

ir tokių dokumentų, kuriuos mes matome filmuose, parodose, knygose. „Trakų žemė“ ir „Voruta“ – Trakų krašto laikraščių darbuotojai, ilgiau dirbę žurnalistai, redaktoriai, žinome, tikime apie jos laikraštinę bei tiriamąją veiklą ar istorines savo krašto studijas pasakytų dar daugiau. O jai, Daivai, ta veikla tiko, ja buvo galima pasitikėti, jos straipsnius apie senąsias parapijos mokyklas, senąsias lietuviškas pavardes, jų skambėjimą, vienuolynų buvimą, jų griūtį, kasinėjimus, saugomas paslaptis, laiko kaitą skaitė ne tik jos mokiniai- esami ir buvę- bet ir Trakų miesto, jo apylinkių, savivaldybės gyventojai. Ji su meile ir atkaklumu mokė jaunąją kartą pažinti istoriją, suprasti praeities svarbą ir vertinti savo krašto kultūrinį paveldą. Ypač daug dėmesio ji skyrė Trakų istorijai – domėjosi ja, tyrinėjo, rašė istorinius straipsnius, dalijosi sukauptomis žiniomis su mokiniais ir bendruomene.

Nuoširdžiai užjaučiame Daivos artimuosius, šeimą, draugus, mokinius ir visus, kuriems teko garbė ją pažinti.

Tegul šviesus Daivos atminimas išlieka mūsų širdyse, o jos nuveikti darbai ir puoselėtos vertybės gyvena toliau. Prasminga, lemtinga ir tradiciška, jog ją priglaus gimtoji Semeliškių miestelio žemė ir tos kapinaitės, kur ilsisi jos protėviai. Jai, istorikei, tai buvo labai svarbu. Mąstydami apie jauno žmogaus lemtį ir jo gyvenimo kelią, reflektuojame, mintis retrospektyviu būdu grįžta atgal ir mes remiamės žodžiais ir darbais į jos stiprius tėvus, o jie sako: kažkas gyvenime vyksta ne taip, ne taip...

Mes, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytojai, dėkingai atsisveikiname su savo kolege, su jos skausmu, kančia ir viliamės susitikti savo pašnekiuose apie darbą ir gyvenimą.